

Република Србија
УПРАВНИ СУД
26 У. 5211/13
16.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца "А.А." ..., ул. ... бр. ..., које заступа Душка Марковић, адвокат из Београда, ул. Мајке Јевросиме бр. 14а, против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења број 355-4315/12-ГВ од 14.02.2013. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 16.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Предузећа за маркетинг "Б.Б." д.о.о. ..., ул. ... бр. ..., изјављена против решења комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектора за комунални инспекцијски надзор, Х-04 број: 355-211/2010 од 10.09.2010. године, којим му је наређено да уклони објекат за оглашавање – билборд – самостални, двострани, дим. 3,5м х 2м, који се налази на паркингу Аеродрома "Никола Тесла" у Београду, у року од 15 дана од дана пријема решења.

У тужби, коју је Управном суду поднео дана 05.04.2013. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У тужби се наводи да је Предузеће за маркетинг "Б.Б." д.о.о. ..., ул. ... бр. ..., престало да постоји дана 18.06.2012. године, услед спроведене статусне промене припајања привредном друштву "А.А." ..., овде тужиоцу. Понављајући жалбене наводе, тужилац истиче да је предметни рекламни пано постављен у складу са чланом 27. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, према коме за постављање рекламних панова на површинама које нису јавне није потребна никаква дозвола надлежног органа, већ само сагласност власника, односно корисника површине. Стога је, по мишљењу тужиоца, нејасно због чега се првостепени орган позвао на одредбе члана 34. Одлуке о оглашавању. С тим у вези, у тужби се истиче да је предметни рекламни

пано постављен на нејавној површини, а уз сагласност власника, будући да тужилац има закључен Уговор о коришћењу простора за постављање рекламних објеката са ЈКП "Паркинг сервис" дана 17.9.2007. године. Тужилац такође наводи да је дана 14.01.2010. године поднео допис Секретаријату за саобраћај Града Београда, Дирекцији за путеве, у коме је навео да је одредба чл. 41. Одлуке о оглашавању на територији града Београда у супротности са Законом о оглашавању, те је од Дирекције за путеве тражио објашњење новонастале ситуације, на који допис, међутим, није добио одговор. Након тога, тужилац је дана 29.04.2010. године предао Дирекцији за путеве захтев за издавање одобрења за постављање рекламе, након чега је комунални инспектор донео ожалбено решење дана 10.09.2011. године. С тим у вези, тужилац сматра да је ожалбено решење донето преурањено, будући да је исто донето пре него што је одлучено о поднетом захтеву за добијање сагласности за постављање рекламних паноа. Тужилац такође истиче да комунална инспекција није била надлежна за поступање у предметном поступку, с обзиром да чињеницу да тужилац има закључен Уговор са корисником предметног земљишта, којим је уговорено да ће сваки спор решити надлежни суд у Београду, уколико странке не успеју да исти реше мирним путем. Тужилац, такође, сматра да је неосновано позивање првостепеног органа на одредбе члана 103. и 106. Закона о оглашавању, у уводу и образложењу ожалбеног решења и с тим у вези истиче да се наведене законске одредбе односе на средства оглашавања на јавним површинама, што у конкретној ситуацији није случај, будући да предметни рекламни објекат није средство за оглашавање, већ посебан објекат за оглашавање дефинисан чланом 5. Одлуке о оглашавању, и исти је постављен на нејавној, а не на јавној површини. Са изнетих разлога, у тужби је предложено да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење. Тужилац је, такође, тражио трошкове управног спора за састав тужбе од стране пуномоћника-адвоката у износу од 25.500,00 динара, као и за таксу на тужбу, по одлуци суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Оспорено решење донето је у извршењу пресуде Управног суда 2 У 733/11 од 21.12.2012. године којим је поништено раније решење туженог органа донето у овој управној ствари и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање. Ово са разлога што се у списима предмета, достављеним суду уз одговор на тужбу, није налазио записник са седнице туженог органа, као колегијалног органа, чиме су, по оцени суда, учињене повреде одредаба члана 69. и 192. став 3. Закона о општем управном поступку, будући да се без записника не може утврдити да ли је седница одржана, нити да ли је на њој донета оспорена одлука.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је комунални инспектор првостепеног органа, поступајући по пријави Х-01 број: 031-1022/2009 од 10.7.2009. године, дана 04.01.2010. године извршио инспекцијску контролу објеката за оглашавање и записнички констатовао да је на паркингу Аерадрома Београд постављен објекат за оглашавање (билборд), димензија око 3,5м x 2м. Из дописа Секретаријата за саобраћај, Дирекције за путеве од 16.2.2010. године утврђено је да се предузећа "Б.Б." и "А.А." нису обратила том органу за добијање сагласности за постављање објеката за оглашавање. Из списка предмета и образложења оспореног решења, такође, произлази да је у првостепеном поступку дана 23.8.2010. године саслушано одговорно лице Предузећа "Б.Б." д.о.о. ..., који је на записник, сачињен истог дана, изјавио да је предметни билборд у власништву наведеног привредног субјекта, да је исти постављен на основу закљученог

Уговора о коришћењу простора за постављање рекламних објеката закљученог дана 17.09.2007. године са ЈКП "Паркинг сервисом", као и да је дана 29.4.2010. године поднета допуна документације Секретариту за саобраћај, Дирекцији за путеве, у циљу добијања сагласности за постављање објекта за оглашавање.

Одредбама Одлуке о оглашавању на територији града Београда ("Службени лист града Београда", бр. 29/2007...16/2010), прописано је да се овом одлуком уређују услови и начин постављања објеката и средстава за оглашавање и оглашавање на отвореном простору на територији града Београда (члан 1. став 1.), при чему је отворени простор јавна површина и друга површина са које се могу упућивати визуелне огласне поруке (члан 2. став 2.), да је посебан објекат за оглашавање наменски израђен објекат постављен на отвореном простору ради оглашавања и то: осветљен, просветљен или неосветљен самостојећи пано, стуб и други сличан објекат (члан 5), да се тип, величина, услови и поступак за постављање објеката за оглашавање из чл. 5. ове одлуке на територији града утврђују правилником који доноси Градоначелник града Београда (члан 11. став 1), као и да је друга површина у смислу ове одлуке површина која није јавна, а видљива је са јавне површине и користи се за оглашавање постављањем објеката, односно средстава за оглашавање у складу са одредбама закона и ове одлуке (члан 27).

Такође, чланом 29. став 1. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, прописано је да се оглашавање на другим површинама врши на основу дозволе коју на захтев заинтересованог лица издаје организациона јединица Градске управе града Београда надлежна за послове управљања, одржавања и заштите улица и општинских путева.

Чланом 34. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора, комунални инспектор овлашћен да нареди уклањање објекта, односно средства за оглашавање (став 1. тачка 3.), с тим да се објекат, односно средство за оглашавање уклања када се постави или користи без дозволе (став 2. тачка 2.)

Чланом 41. Одлуке о оглашавању на територији града Београда прописано је да је власник објекта, односно средства за оглашавање постављеног на другој површини до дана ступања на снагу ове одлуке на основу прописа који су важили до дана ступања на снагу ове одлуке или по другом правном основу, дужан да захтев за издавање дозволе у складу са одредбама ове одлуке поднесе у року од 30 дана од дана ступања на снагу акта из члана 11. ове одлуке (став 1), с тим да ако власник објекта из става 1. овог члана не поднесе захтев у прописаном року, односно захтев буде одбијен, дужан је да објекат уклони и коришћену површину врати у пређашње стање о свом трошку (став 2).

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, дајући за своју одлуку јасне и на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд, а који се наводима тужбе, и доказима који су уз тужбу достављени, не доводе у сумњу. Ово стога што је у предметном управном поступку несумњиво утврђено да је тужилац на површини која није јавна, а видљива је са јавне површине, поставио предметни објекат за оглашавање без дозволе надлежног органа из члана 29. став 1. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, нити је поднео захтев за издавање дозволе у року прописаном чланом 41. став 1. наведене одлуке, а што се ни наводима тужбе не оспорава. Стога Управни суд налази да је правилна оцена туженог органа да је правилно одлучио првостепени орган када је ожалбеним решењем наложио уклањање истог, у складу са чланом 34. Одлуке о оглашавању на територији града Београда и чланом 20. став 2. Одлуке о комуналној инспекцији.

Ценећи наводе тужбе, Суд налази да се неосновано наводима тужбе указује на то да у конкретном случају није била потребна дозвола надлежног органа за постављање предметног билборда, већ само сагласност власника односно корисника површине. Ово стога што је утврђено да је предметни билборд постављен на "другу површину", у смислу цитиране одредбе члана 27. Одлуке о оглашавању на територији града Београда, при чему се

оглашавање на тим површинама врши на основу дозволе надлежног органа, у складу са цитираном одредбом члана 29. став 1. наведене Одлуке. Суд је такође ценио наводе тужбе којима се оспорава надлежност првостепеног органа за доношење ожалбеног решења, који су истицани и у жалби, али је нашао да су исти правилно оцењени од стране туженог органа, као неосновани. Суд је, наиме, имао у виду да је одредбама Закона о оглашавању ("Службени гласник РС", бр. 79/2005) прописано да орган јединице локалне самоуправе, односно града, надлежан за комуналне послове врши инспекцијски надзор преко комуналних инспектора (члан 104. став 3.), с тим да у вршењу инспекцијског надзора инспектор има сва права, дужности и овлашћења која су утврђена овим законом и законом којим се уређује поступак инспекцијског надзора надлежног инспекцијског органа (члан 105), док је чланом 20. став 2. Одлуке о комуналној инспекцији ("Службени лист града Београда", бр. 18/92... 11/2005), дато овлашћење комуналној инспекцији града да може непосредно вршити инспекцијски надзор у свим пословима и са свим овлашћењима која су законом, другим прописима и овом одлуком утврђена за комуналну инспекцију градске општине ако их ти органи не врше. Полазећи од цитираних одредаба, те како је у конкретном случају првостепено решење донето у вршењу инспекцијског надзора од стране комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београд, Управни суд је оценио да се неосновано наводима тужбе указује на то да је првостепено решење донето од стране ненадлежног органа. Суд је, такође, ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су они без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Имајући у виду успех тужиоца у овом управном спору, Суд је оценио да је неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, па је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и одредаба чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.06.2016.године, 26 У. 5211/13

Записничар
Љубо Ергић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ